

i den gældende lovgivning, der siger, at der faktisk skal være tale om samfundsmæssig nytteværdi, og at den nye teknologi – i dette tilfælde gensplejsning – skal lægge op til og fremme en bæredygtig udvikling, så man kan altså godt skrive det ind i loven. Spørgsmålet er så, hvor langt Norge er kommet i sit konkrete arbejde med, hvordan det skal fortolkes.

Hr. Langkilde havde også nogle bemærkninger om behovsvurdering, og det mindede ham om tilstanden i et land, der ikke længere eksisterer. Jeg følte mig ikke særlig ramt og skal ikke returnere nogen som helst ting om, hvilke partier der har hvilke historiske traditioner – selv om jeg godt kunne føle mig fristet til at gøre det – men blot sige, at jeg tror, hr. Langkilde med fordel kunne indgå i en debat om udvikling af et behovskriterium.

De langsigtede hensyn er lidt diffuse, siger hr. Langkilde, og det er sådan set rigtigt nok. Et eksempel kunne f.eks. være, hvordan sprøjtemiddelforbruget på lang sigt påvirker biodiversiteten, og hvis der er konkrete forslag fra Det Konservative Folkeparti til, hvordan det kan konkretiseres, synes jeg, det lyder spændende.

Så var både hr. Langkilde og hr. Bent Hindrup Andersen inde på spørgsmålet om mærkning, og jeg skal helt kontant svare på hr. Bent Hindrup Andersens spørgsmål og sige: Ja, vi ønsker også, at kødet skal mærkes. Vi synes selvfølgelig, det er helt oplagt, at forbrugerne skal have ret til at vide, efter hvilke metoder de varer, de køber, er produceret, herunder om grise, køer og kyllinger har spist gensplejset foder eller ej. Først i det øjeblik, der eksisterer en sådan mulighed, er der chance for, at befolkningen får tillid til, hvordan systemet fungerer, og dermed mulighed for at se, at gensplejsning kan bruges til nogle af de fornuftige formål, der kunne være tale om.

Hr. Bent Hindrup Andersen spurgte også med hensyn til behovsvurdering, om det betød, at SF ville sige nej til alle former. Der ligger i det, at vi faktisk har den opfattelse, at der er nogle spændende perspektiver i gensplejsningsteknikken. Vi tør i hvert fald ikke på nuværende tidspunkt afvise, at gensplejsningsteknikken rent faktisk kan bruges til nogle gode og nyttige samfundsmæssige formål, f.eks., som nogle ordførere har været inde på, til at udvikle nogle planter, der er mere modstandsdygtige over for sygdomme og tørke, og som derfor kunne blive til nytte.

Problemet er bare, at det ikke er her, man hidtil har sat udviklingsressourcerne ind. Det har ikke været de samfundsmæssige nyttebetragtninger, der har styret udviklingen af gensplejsningsteknikken. Det har været kommercielle hensyn, og derfor har vi fået en udvikling, hvor man har forsket i og udviklet planter, der kan modstå sprøjtemidler, og man har markedsført produkterne på en måde, som befolkningen med al ret føler som et overgreb. Man har så at sige fået presset produkterne ned i halsen som forbruger, og derfor er der en voldsom modstand, som er helt forståelig, helt rigtig og helt legitim. Hvis vi skal udnytte de positive muligheder, der kunne tænkes at ligge i gensplejsningsteknikken, er det helt afgørende, at vi får skabt en tillid hos forbrugerne til, at der er fuld åbenhed og gennemsigtighed, og at der er mulighed for at vurdere, hvad der er et godt, ordentligt og samfundsmæssigt nyttigt formål, og hvad der ikke er det.

Endelig skal jeg sige til hr. Tom Behnke, at hermed har jeg også svaret på hans indvendinger, for vi er enige om, at der kunne være perspektiver i det. Jeg fik ikke helt fat i, hvorfor Fremskridtspartiet ikke kunne støtte det konkrete forslag, men det bliver der nok også mulighed for at afklare.

Opsummerende: Tak for de positive bemærkninger. Jeg håber, de fører til, at vi i hvert fald – når Kommissionens forslag foreligger nu om kort tid – på et meget tidligt tidspunkt i processen kan fastlægge et forhandlingsmandat, som ikke binder regeringen, men udstikker nogle sigtelinjer for, hvordan Danmark ønsker at præge debatten. Jeg tror faktisk, det ville styrke regeringens forhandlingsposition, hvis den kan henvise til et bredt flertal i Folketinget uden dermed at have lagt sig fast på at stemme for eller imod, når de endelige forhandlingsresultater foreligger, og jeg håber altså, at regeringen på det tidspunkt har fået et lidt mere moderne syn på samarbejdet med Folketinget med hensyn til at præge udviklingen i EU, også når det gælder gensplejsning.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Med hensyn til det allersidste vil jeg gerne støtte hr. Jørn Jespersen. Jeg forstår altså heller ikke, at regeringen ikke kan lægge tingene frem, så vi kan få en åben debat om så vigtigt et mandat, inden der skal forhandles, og så vi herin-